

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 7Co/274/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414203582  
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5414203582.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: U. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, v konaní o zaplatenie 981,85 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6C/108/2014-121 zo dňa 11. februára 2015, takto

### rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 981,85 Eur s príslušenstvom z titulu zmluvy o pôžičke. Na základe vykonaného dokazovania zistil, že dňa 21.06.2010 bola podpísaná zmluva o pôžičke podpisom, ktorý na prvý pohľad nie je zhodný s podpisom odporcu na iných listinách predložených navrhovateľom, a to dohode o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 20.09.2013 a na dotazníku zo dňa 20.09.2013 a 06.03.2014. Žiadosť o poskytnutie „Rýchlej pôžičky“ mala formu predtlačeneho formulára, v ktorej boli vyplnené iníciaľy odporcu, údaje o jeho zamestnávateľovi, jeho priemernom čistom mesačnom príjme, číslo občianskeho preukazu a telefonický kontakt. V žiadosti bola zaškrtnutá kolónka o výške pôžičky 1.000,00 Eur a kolónka o dobe splácania 24 mesiacov. Napokon je v nej husto malým písmom voľným okom len ťažko čitateľný uvedený text, v ktorého poslednej vete sa konštatuje, že klient berie na vedomie, že podpísaná žiadosť o poskytnutie pôžičky nahrádza podpis klienta na jemu zaslanej a spoločnosťou (Consumer Finance Holding, a.s.) potvrdenej zmluve o poskytnutí pôžičky. Okresný súd tak konštatoval, že zmluva o pôžičke bola podpísaná len zo strany veriteľa. Nedošlo medzi účastníkmi vzniku zmluvy o pôžičke podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka, ani k vzniku zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Žiadosť zo dňa 21.06.2010 o poskytnutie pôžičky bolo možné považovať len za návrh na uzavretie zmluvy o pôžičke na sumu 1.000,00 Eur s dobou splácania 24 mesiacov. Ohľadne týchto náležitostí bol návrh zo strany právneho predchodcu navrhovateľa akceptovaný. Podstatnou náležitosťou zmluvy o pôžičke je však aj dohoda o čase jej vrátenia, ktorá nemusí byť určená konkrétnym dňom, ale musí byť určiteľná. Z dohody o tom, že pôžička bude splácaná 24 mesiacov však nebolo možné vyvodiť určiteľný čas vrátenia, pretože nie je známy začiatok plynutia 24-mesačnej doby. Na okraj okresný súd uviedol, že podmienku určiteľnosti nespĺňa ani údaj uvedený v zmluve o pôžičke (mesiac a rok: 6 2012). Tento údaj by musel byť žiadateľom o pôžičku následne akceptovaný, pretože ak akceptácia obsahuje dodatky, ide o nový návrh.

Ďalej okresný súd konštatoval, že predmetná zmluva bola podpísaná len právnym predchodcom navrhovateľa a žiadosť o pôžičku zo strany odporcu nebola podpísaná ani nebolo preukázané, že by takáto dohoda vznikla ústne. Odporca totiž popieral akúkoľvek účasť na danom vzťahu. Vychádzajúc z názoru, že vzniku zmluvy medzi účastníkmi konania dôjsť nemohlo, prijaté peňažné plnenie, ohľadom ktorého navrhovateľ preukázal, že ho poukázal na účet odporcu, predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný odporca vrátiť. V tomto prípade výška bezdôvodného obohatenia predstavovala sumu 600,40 Eur.

Okresný súd ďalej konštatoval, že žalobný návrh bol podaný po uplynutí premlčacej doby uvedenej v § 107 ods. 1, 2 OZ. Právny predchodca navrhovateľa ako spoločnosť poskytujúca úvery a pôžičky musel mať vedomosť o tom, že zvoleným kontraktčným procesom nemohlo dôjsť k vzniku zamýšľanej zmluvy o pôžičke. O vzniku bezdôvodného obohatenia tak možno hovoriť už v čase tohto procesu, pričom obohacujúca sa osoba bola známa tiež v tomto čase - žiadateľ o pôžičku. K uplynutiu premlčacej lehoty tak došlo ešte v roku 2012. Ak by tomu tak nebolo, v júni 2013 došlo k uplynutiu objektívnej premlčacej lehoty podľa § 107 ods. 2 OZ, podľa ktorého sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky odo dňa, keď k nemu došlo, peňažné prostriedky boli poukázané dňa 23.06.2010. Okresný súd na existenciu premlčania prihliadol aj bez toho, že by sa odporca premlčania dovoľával, a to s ohľadom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Vychádzajúc z týchto záverov považoval súd za nadbytočné zaoberať sa obranou odporcu, že podpis na žiadosti rýchlej pôžičky nie je jeho. V prípade, že by toto tvrdenie bolo pravdivé, bol by to len ďalší dôvod pre záver, že došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho strane.

Navrhovateľ podal proti predmetnému rozsudku v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zmeny tak, že bude žalobnému návrhu v celom rozsahu vyhovieť, alternatívne jeho zrušenia a vrátenia okresnému súdu na ďalšie konanie. Tvrdil, že zmluvné strany sa dohodli na výške poskytnutej pôžičky, ako aj na výške mesačnej splátky a ďalších obsahových náležitostiach zmluvy. Odporca svojím podpisom vyjadril súhlas s obsahom zmluvy, ako aj všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou. Zdôraznil, že zmluva o pôžičke si nevyžaduje pre svoju platnosť písomnú formu, pričom v danom prípade bolo preukázané, že zmluvné strany sa dohodli minimálne na výške poskytnutej dlžnej sumy, ako aj výške mesačnej splátky, preto v danom prípade nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu. Pokiaľ súd považoval dohodnuté zmluvné podmienky v určitej časti za neplatné, nemusel na ne prihliadať, avšak nemohol predmetnú zmluvu považovať za neplatnú v celom rozsahu. Pokiaľ aj súd mal za to, že úroky a poplatky neboli medzi zmluvnými stranami platne dohodnuté, nie je možné spochybniť, že medzi zmluvnými stranami došlo k jasnej, zrozumiteľnej, a teda k platnej dohode o sume poskytnutého úveru, ako aj o spôsobe jej splatenia. Skutočnosť, že úver bol odporcovi poskytnutý, je zrejma z platobnej histórie, ako aj z toho, že odporca úver splácal, teda, že ho prijal. Navrhovateľ ďalej uviedol, že okresný súd na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby, nakoľko bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere, absolútny obchodno-závazkový vzťah, aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. V tejto súvislosti poukázal odvolateľ na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ako aj rozhodnutia krajských súdov, ktoré sa týkali úpravy premlčania v prípade ochrany spotrebiteľa.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. za súčasnej aplikácie § 156 ods. 3 O.s.p.) rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p..

Okresný súd postupoval správne, keď na danú vec aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce premlčanie bezdôvodného obohatenia. Nepopierajúc povahu úverovej zmluvy ako absolútného obchodu, na otázku premlčania je potrebné vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Takéto pravidlo je ustálené v aplikačnej praxi súdov, ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd SR v uznesení pod sp. zn. I.ÚS 402/2013-10 zo dňa 19.06.2013, v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho

zákonníka na prospech spotřebitele na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa.

Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z autentického výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý, pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, otázky úpravy ručenia zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne, aj keby sa na právny režim mala použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Hoci účinnosť tohto ustanovenia bola posunutá až na 01.04.2015, predmetné ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba *expressis verbis* vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy.

Okresný súd z týchto právnych záverov dôsledne vychádzal, pokiaľ ustálil, že nárok uplatnený navrhovateľom je premlčaný.

Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že medzi účastníkmi bola uzatvorená riadna zmluva o pôžičke, tieto jeho závery nekorešponujú s vykonaným dokazovaním. V prípade zmluvy o pôžičke musí veriteľ, ktorý sa domáha plnenia z takéhoto záväzkovo-právneho vzťahu preukázať, že k jeho vzniku došlo. Odporca poprel tvrdenia navrhovateľa, že žiadosť o poskytnutie pôžičky opatril svojím podpisom. Pravdivosť tohto podpisu spochybnili aj výsledky vykonaného dokazovania po porovnaní podpisu odporcu na predmetnej žiadosti s podpisom na iných listinách, ktoré predložil navrhovateľ. Bolo preukázané, že odporca v období od 27.02.2013 do 15.10.2014 uhrádzal právnomu predchodcovi navrhovateľa celkovo 17x po 20,00 Eur, avšak variabilný symbol pri týchto úhradách zodpovedal číslu kartového účtu založeného k pôžičkovej karte Quatro na meno odporcu, ktorej správcom je spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.. Okresný súd konštatoval, že táto spoločnosť platby odporcu započítala na tento úverový produkt. Nemal tak preukázané, že by zmluva o pôžičke medzi účastníkmi konania vznikla ústne, pretože odporca popieral akúkoľvek účasť na danom vzťahu a navrhovateľ túto skutočnosť nepreukázal.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu odvolanie navrhovateľa z vyššie uvedených dôvodov nepovažoval za dôvodné, a preto rozsudok okresného súdu potvrdil vrátane výroku o trovách konania, ktorý taktiež vykazuje vecnú správnosť.

Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporca bol v konaní úspešný, trovy konania si však neuplatnil a z obsahu spisu mu trovy odvolacieho konania nevyplyvajú, preto mu ich odvolací súd nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 .

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.